

CAP

VERNELL

Nº 19

Capdepera-Cala Rajada

Juliol 82

L'olla de la política du un bon bull. Els partits polítics estan visquent, encara que oficialment no sigui així, un període d'autèntica campanya electoral. UCD intenta clarificar la seva oferta, mentre que els partits de l'oposició miren d'aprofitar aquesta conjuntura per tal d'assolir posicions avantajoses de cara a la recta final.

Tot això està molt bé. Fins a un cert punt, és lògic. És el joc de la política. Encara més, és la pròpia Constitució la qui possibilita tots aquests tipus d'estratègies que, en definitiva, garanteixen la llibertat dels ciutadans dins un ventall d'opcions distintes.

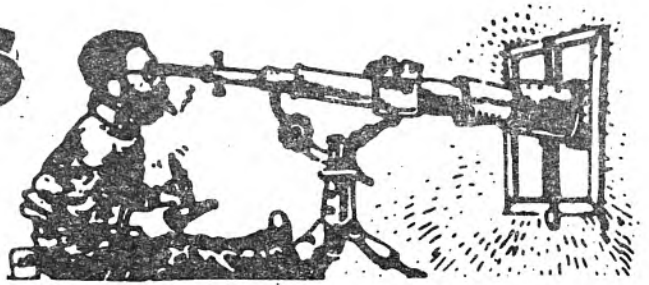
Ben sovint, els ciutadans ens sentim despitats, i encara sorpresos davant certes "maniobres" que no acabam d'entendre. Tenim el presentiment de que tot s'està fent d'esquena a nosaltres. I, fins i tot, tenim la sensació de que els polítics formen una espècie llunya i abstracta, distinta i distant, fent un joc complex en el que quasi mai arribam a participar.

Les eleccions s'acosten. Tot fa preveure que l'actual Legislatura no s'esgotarà. Davant aquesta circumstància, des de la nostra modèstia, però també des de la nostra fermesa, ens atrevim a demanar als qui aspiren a governar-nos, que clarifiquin cada vegada més el seu joc. Que s'acostin al poble, l'escoltin i tradueixin en realitats les seves legítimes aspiracions. I als nostros conciutadans, ens atrevim a demanar-los que renovin, en lo possible, la seva fe democràtica i que retrobin la il·lusió política que hagin pogut perdre. En definitiva, no ens hi cab cap dubte, aquest és el menys dolent dels sistemes. És l'únic que garanteix, més o manco, un mínim de llibertats. I la llibertat, creis-vos-ho, no té preu.

AL CAP I
A LA FI, ACABAREM
TENGUENT UN GOVERN
DE DRETES, UNS AJUNTAMENTS
D'ESQUERRES I UN PAIS
QUE S'ABSTINGUEN

grumallons

¿PRIMERES IMPRESSIONS DESPRES DEL NOMENAMENT, CAP ON VOLEU ANAR?

- JERONI ALZINA, nou President de l'Associació de Pares de S'Alzinar: Me preocupa que m'hagin elegit a mí ja que hi havia molt poca assistència; si hi hagués hagut més gent a lo millor n'hagués sortit un altre. No és que no estigui agraït de que m'hagin triat, però a lo millor amb més gent nova hauria pogut anar més bé.
Referent al segon punt, pensam posar en marxa els estatuts de règim intern acabats i aprovats darrerament, i intentar dur-los a terme amb l'ajuda del nou claustre, que, si col.labora com ho ha fet el d'aquest curs passat, les coses poden anar bé.

¿COM HA AFECTAT LA SEQUETAT A LA PAGESIA, ALS CONRADORS D'AQUÍ?

- PERE MELIS, conrador: Ha estat un any mal de passar per la falta de menjar pels animals. Les conseqüències més greus les tendrem a principi d'any si no plou prest. Un altre punt que afecta són els arbres, els ametlers principalment ho passaran molt pillo.

L'OFICINA DE INFORMACIO TURISTICA DE CALA RAJADA HA COMENÇAT LA TERCERA TEMPORADA DE SERVICI, ¿QUIN SERVICI?

- TONI ALCOVER, Regidor de turisme: No tenim cap activitat que pugui destorbar les agències de turisme. Això sí, procuram tenir una informació lo més extensa possible i la posam a disposició del qui la mos demana. També mos arriben queixes adesiara; encara que no tenim poder executiu procuram que arribin als interessats.
Fins ara el cost ha estat mínim, la paga de l'empleat.

plaça des sitjar

MANO CRIMINAL "Una mano criminal ha prendido fuego junto al repetidor de TV." Amb aquesta crida ens despertarem els gabellins el diumenge 20 de juny dematí. Devers el migdia el foc ja estava dominat, però el Puig de Sa Cova Negra ja mostra l'arpada de tanta salvatjada. Però això just fou el començament, perquè el ll de juliol també es cremà el puig de Son Vedó i provaren d'encendre l'Agulla. Cada vegada queda menys per convertir-nos en desert.

ARENA Per si no nos bastava quedar-nos sense pins, ara també se'n duen l'arena del Munt Gros. ¿Qui ha donat permís? ¿Ho sap i ho vol el poble?

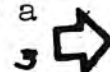
FESTES Seguint l'estil de participació popular que caracteritza les festes del Carme, han obert la festa els nins i joves pintats i satisfets amb els caparrots que ells mateixos havien fet, trescant els carrers de Cala Rajada acompanyats per la banda de música. Jocs i cucanyes, teatre, carreres de bicicletes, taula rodona, carrera popular, música, balls, judo, berenar de coca, missa i processó han omplit de festa i colors la setmana del Carme. ¿No hi ha hagut massa ball de bot?

MAMELLA Del 21 al 27 de juny es va celebrar el maraton de windsurfing. Amb tal motiu el batle envià un "Saluda" als botiguers i hotelers de Cala Rajada convidant-los a les diades. També, com qui no diu res, observava que, si no hi havia contra-orde, retirarien del compte corrent que tenien en el banc 15.000 pts. als hotelers i 5.000 als botiguers. No sabem si hi va haver contra-ordes, però comentaris molts. Comptau els hotels, les botigues i afegiu-hi 500.000 pts. del Faralló i 200.000 de Son i Sa Font de Sa Cala i veureu...

BROLLADORS En els jardinets que han fet entre la platja de Son Moll i el carrer hi han il·luminat uns brolladrets molt graciosos. També el de la Plaça dels Pescadors mos fa oblidar la sequedat que patim. Però no vos penseu que tots els brolladors siguin iguals; perquè darrera el moll, dins la mar, en surt un que és una verdadera merdera. ¿Com pot ser que deixin sortir les aigües brutes tan prop de la vorera? Ah, i a fer pudor només li guanya el camió dels fems.

DISCORDIA L'ha sembrada la prohibició de circular els motoretts i motos per Cala Rajada més tard de les 10 del vespre. El sindicat CC.OO. s'ha posat al davant d'una protesta que s'ha fet arribar a la premsa fent notar que aquesta prohibició perjudica els més dèbils. També es comenta que ha estat una decisió personal del batle, sense escoltar el regidor encarregat de la circulació. El 26 de juny, a les 10'30 del vespre, 85 motos desfilaren amb to de protesta des de la Plaça de l'Orient, a Capdepera, fins a l'Agulla. Els municipals les deixaren passar. Des de llavors les pintades i destrosses al lletrero han estat freqüents. Encara ara hi ha cotxes i motos que fan l'ase a qualsevol hora.

plaça des sitjar

MUSICA La primera mitat del mes de juliol ha estat rica en manifestacions musicals:

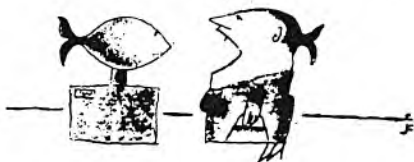
El primer diumenge, patrocinat per l'Ajuntament, l'orquestra de cambra "Pro-Art" de Palma oferiria un interessantíssim concert de música clàssica a l'església de Capdepera. Hi assistiren una seixantena de persones; el desconhort dels músics era notable, pensaven que no s'havia fet prou propaganda.

Ja dins el marc de les festes del Carme, el dia 15, a l'església de Cala Rajada, poguerem tornar a escoltar, amb gran èxit de públic i repertori ampliat, la coral de S'Alzinar. A la mateixa vetlada la soprano Paula Rosselló oferí un recital líric. Sort que hi quedaren els turistes perquè molta gent sortí quan hagueren actuat els seus. Mos estranya que una gent que va a Palma a escoltar recitals, quan els té en el poble no hi sigui; si només mos escoltam a noltros mateixos no arribarem molt enfora.

¿Seria tan difícil fer un breu comentari abans de cada peça que mos ajudàs a entendre i valorar lo que escoltam?

Dins un altre estil i amb gran concurrència, han estat a les vetlades festeres de damunt el Moll tots els grups musicals del poble: Rondalla, Castell de Capdepera, Gavella, Aires Gabellins, Banda de Música. Vengueren de fora En Guillem Sansó, Sis Som, Música Nostra i Pere Tàpies. Música per a tots els gusts.

I no ha plogut!

DROGUES A la taula redona que hi hagué a Cala Rajada per parlar de les drogues hi assistiren devers cinquanta persones, però només 5 ò 6 parets. ¿Pot ser que només a cinc o sis parets de Capdepera i Cala Rajada les interessi el problema de les drogues? ¿O és més fàcil pensar que no existeix?

ENCARA El diumenge 13 de juny dos capdeperins volgueren llogar una post de windsurfing a la platja de Sa Mesquida i els digueren que no: "Sólo para extranjeros". Lo mes fotut encara no és això, resulta que ara han tengut por de firmar una carta explicant el fet.

RETRAS Ja sabeu que la calor ho endormissa tot. Aquesta és també la raó de que aquesta revista surti un poc més tard de lo que acostuma a fer-ho. L'impremta té vacances. El mes d'agost tampoc no farem gens prest.

ISRAEL La coral S'Alzinar ha rebut una convidada de l'Ambaixada d'Israel a París per anar a cantar a Betlem per les festes de Nadal. Es cosa de pensar-s'ho.

TAMBE A vegades pareix que només succeeixen coses desagradables, i no és així. Dos municipals trobaren una cartera i la dugueren al domicili de la dona que l'havia perduda.

AIXI QUALSEVOL A 200 pts. el litro mos han cobrat l'aigua de Na Taconera a un bar de l'Agulla!!!
Si tots poguessim fer els doblers igual, també podríem fer regalos..

nus en paraules

- 1.- Pels carrers de molts de pobles he reconegut l'arrel de la saviesa popular: homes i dones conversen asseguts a la fresca.
- 2.- Els nostres catòlics polítics ja no creuen ni en el Papa: De la seva visita a Espanya no n'esperen cap miracle que els pugui salvar.
- 3.- No us esforceu més: quan estic ben mort les vostres bufetades ja no em poden causar més ferides.
- 4.- Aquell vespre el bon locutor tenia tota la raó: Els qui comanden la nostra política són els qui decideixen la puja dels preus.
- 5.- Els qui no s'esforcen per conèixer la llengua estimada d'aquesta terra, tampoc podran conèixer els seus camins, la seva mar, la gent... Sols intentaràn utilitzar-nos i treure'n el màxim profit.

DURANT EL MES DE JUNY

HAN NASCUT:

David Vidal Vicario, d'En Jesús i de Na Juana.

Miguel Ferrer Hernández, d'En Miquel i de Na Julia.

Arturo Montell Oejo, d'En Oliver Daniel i de Na Maria del Carmen.

Maria Moreno Font, d'En Eduardo i de Na Maria Magdalena.

S'HAN CASAT:

En Juan Carlos Garat Clavel amb Na Heidi Nora Catalina Rosello Horrach.

Juan Francisco V

En Juan Francisco Viejo Rodriguez amb N'Antonia Fuster Perez.

HAN MORT:

Na Henriette Fredat Spencer.

En Johann Pesch.

N'Antonia Mayol Ribot.

per què ?

PER QUE mos serveix tenir ministres en el Govern i Secretaris en el Partit si serem els darrers en tenir l'autonomia?

PER QUE els al.lots de les nostres escoles no coneixen En Pere Orpí ni En Jaume Mercant?

PER QUE les estrelles només brillen en la nit?

PER QUE tots vivim l'anguniosa certesa de que un dia o l'altre mos pegaran foc als pins que mos queden?

PER QUE el windsurfing va tan magre si hi dediquen tants de doblers?

La Sala

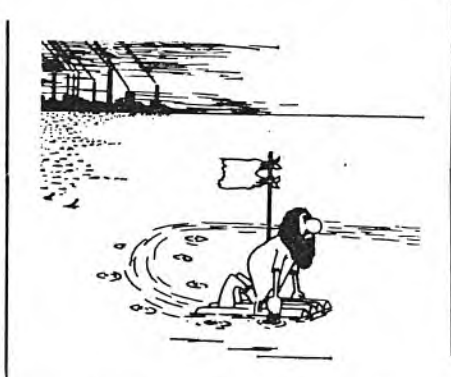
EXTRATOS DE ACUERDOS DEL AYUNTAMIENTO PLENO

3 - junio - 1982

Por unanimidad se revoca el acuerdo adoptado por este Pleno Municipal, en fecha 17 de septiembre de 1976, por el que se concedía licencia al Hotel Son Moll para ocupar 25 m². de zona de dominio público, con mesas y sillas, hasta el 22 de febrero de 1991, por incumplimiento de las condiciones que se fijaron en dicho acuerdo.

En materia urbanística, se deniega la aprobación inicial al Plan Parcial, Polígono C, de Cala Provensals, en virtud de los informes emitidos.

Se aprueban inicialmente las modificaciones de Ordenanzas de edificación en la Urbanización Costa de Canyamel, admitiéndose a trámite.

Se aprueban, con un voto en contra, las modificaciones introducidas, por el Arquitecto Director de las Obras, en el Proyecto del Muro de Contención, de la Plaza de la Constitución.

Así mismo, se acuerda la construcción de una nueva aula en Club S'Auba, de Cala Rajada, para atender las necesidades de escolarización, mientras se construye el nuevo edificio escolar.

Se acuerda encargar el proyecto de modificación del trazado del vial C, del Plan General de Ordenación Urbana de Capdepera, para respetar las edificaciones existentes.

Ante la propuesta de la Consejería de Industria y Comercio, para llevar a cabo un plan conjunto de recogida de residuos sólidos en la Comarca de Llevant, se acuerda solicitar del Consell General Interinsular, quede en suspenso su aprobación por cuanto este Ayuntamiento no tiene suficientemente estudiadas las repercusiones que puede tener dicho Plan sobre el Municipio.

Para la construcción del nuevo centro escolar de Cala Rajada, es condición indispensable que el solar esté dotado del servicio de energía eléctrica, para lo que se debe instalar una estación transformadora. Por ello se acuerda ceder a GESA unos 32 m². de dicho solar, para que se instale dicha estación transformadora.

El Sr. Alcalde-Presidente informa al Consistorio de la reunión habida en el Gobierno Civil sobre el tema del Torrente de Canyamel, a la que asistió un representante del Ayuntamiento de Artá. Al parecer el, problema está en vías de solución.

En materia económica, se aprueba la cuenta de Valores Auxiliares e Independientes del Presupuesto, correspondiente al ejercicio de 1981.

Así mismo, se acuerda mantener las tasas por el desagüe de canales, pero, por el contrario, se suprimirá del padrón, aunque no se deroga la Ordenanza, el concepto de elementos voladizos, puertas y ventanas que se abran al exterior y fachadas en mal estado de conservación. Igualmente, se acuerda no cobrar a la sociedad de Cazadores de Capdepera el impuesto por tenencia de cotos de caza, por ser una Sociedad deportivo-cultural, sin fines de lucro.

En Ruegos y Preguntas, a pro -
puesta de D. Francisco Terrasa
Femenias, se acuerda que la repo-
sición de farolas en Capdepera, se
hará por sectores, empezando por
las calles que carecen de ilumi -
nación.

17 - junio - 1982

Por cinco votos a favor y cua -
tro abstenciones se acuerda soli-
citar ayuda económica del 50% pa-
ra el proyecto y obras de una es-
tación depuradora, para Capdepera
por medio de Jefatura de Obras Hi-
draúlicas y del Consell General 7
Interinsular.

Para unificar criterios en cuan-
to a la altura edificable, se a-
prueba inicialmente la propuesta
de la Comisión Informativa Munici-
pal de Urbanismo, para modificar
el Plan General de Ordenación, de
Capdepera.

Se acuerda solicitar ayuda eco-
nómica para las obras de construc-
ción de una pista polideportiva
en el Centro escolar S'Alzinar.

Finalmente, se acuerda ceder te-
rrenos para la construcción de un
nuevo Cuartel de la Guardia Civil,
en Cala Rajada.

L'ESVORANC

Joan Rai

REQUIEM PER UNA MODISTA

"Els records passa allà enfora,
pluja d'estels en la negror".

Joan Alcover

Se'ns ha mort Na Margarita.

Se'ns ha mort quan ja no hi ha
margalides, ni grogues ni blanques,
pels camins.

Na Margalida se'ns ha mort.

Hi ha un buit a la voravia difí-
cil d'omplir. La bardissa ufanosa,
guarnida de poncelles, verdes-gro-
gues, roman mustia, seca, esquelet
fosilitzat, per la bavor de l'es-
tiu.

La Balanguera ha buidat una nova
filosa. Fila que fila, la filadora.
Ha filat prim i el fil s'ha romput.

I totes les agulles resten mudes,
aclofades sobre el dolor.

S'ha fet el silenci a una vida
de puntades.

Ara el cós de totes les agulles,
finestres obertes del sedàs de l'e-
ternitat esperen el fil de noves
vides o els camells de la paràbola
bíblica.

S'ha fet el silenci al puntejar
de cada dia.

Silenci fet de silencis.

Silenci fet de tots els silencis.

El silenci del no-res.

Se'ns ha mort Na Margalida.

Na Margalida se'ns ha mort. S'ha
romput el fil. La puntada darrera,
definitiva, ha quedat enlairada,
inexorablement suspesa, indefugi-
blement inacabada...

Resten ploroses les teles, els
draps, les sarges, les mussoli-
nes...

Musclera, cisa, escotadura, sane-
fa, basta, sacsó queden paraules
mortes, sense altre significat que
el del silenci.

El silenci fet de tots els silen-
cis.

Se'ns has mort, Margarita.

De sobte.

Com una falzia que se li trenca
el vol.

Com una espiga, amb un cop de
falç.

Com una sarja, d'un cop d'estiso-
res.

Gairebé sense temps pel gemec,
pel plor assossegat, pel comiat...

El teu adeu fou un adeu de silen-
ci.

Amb el fil d'unes hores teixires,
puntada rera puntada, una espera
sense esperança, un camí de aniràs
i-no-tornaràs.

Tu que, puntada rera puntada,
teixires el teu camí de vida.

Que, puntada rera puntada, teixi-
res milers de somriures.

Puntada rera puntada, didalet d'or i agulla d'argent, teixires un dia filellons de seda sobre drap vermell, l'escut del socialisme. Com un estel. Com un estel. d'esperança.

Una esperança feta de totes les esperances.

Fa molts d'anys
Molts.
Massa.

La tela estirada al bastiment, tibant, com la pell de la simbomba, l'agulla que puja, l'agulla que baixa, la seda que es nua i es desnua, el fil que es cargola i es descargola, que s'estreny i que s'afluixa conduït per les teves mans habilidoses, tapa de trama del dibuix amb un teixit de il·lusions i d'esperances, de utopies pentura, però amb un desig irrefrenable de canvi, de justícia de germanor.

Brodat quedà sobre el drap de la bandera l'enclusa i el llibre, la ploma i el tinter. Treball i pensament, intel·ligència i esforç.

Puntada rera puntada, didalet d'or i agulla d'argent, teixint el camí d'un ideal.

Tibants, també, sobre els bastiments dels cors, la filosofia, gairebé novella, d'En Pau Iglesias, per retrunyir, dins la societat caciquil de llavors, com un cop d'alerta, com un crit de lluita, com esclafit d'esperança, com un reclam de justícia.

Puntada rera puntada, camina caminaràs, paraula rera paraula, il·lusió rera il·lusió, teixint camins cap a la idea de la llibertat, sota el redós d'una bandera que fou, que és encara, màxima expressió de fraternitat i convivència entre tots els homes.

Recordarem, tots els que visquérem els anys trenta, la festa, re-

cordarem la bandera que tu, Margarita, vas regalar a les Joventuts Socialistes.

Recordarem l'escut, sobre el vermell-vermell, que tu brodares, puntada rera puntada, amb les teves mans aleshores joves i plenes de vida.

Te recordarem, Margarita, a tu i a la bandera com el símbol de la netedat i la puresa del socialisme de llavors, un poc primari pentura, però un socialisme de germanor, de camperols i menestrals, de treballadors en definitiva, sense aburgesaments, sense sofisticacions, sense aventurers.

Pocs anys després unes altres mans, també joves, convertiren en cendre la bandera, en delictes l'escut, brodat puntada rera puntada, i escamparen la por dins les contrades de les paraules.

I tot fou silenci.
Silenci fet de temors.
Temors fets de tragèdia.
Tragèdia feta de...
¿Què importa la paraula?
Per tu ja no n'hi ha de paraules.

Ni paraules ni gemecs.
Ni sospirs.
Ni somriures.
Ni banderes.
Ni corbes en els camins.
Tot ja són drecceres.

¿I estels?

Vull imaginar-te, Margalida, puntada rera puntada, didal d'or i agulla d'argent, cosint estels sobre els draps de la fosca.

Vull imaginar-te, Margalida, amb el fil de les constel·lacions, brodar escuts pels camperols, pels menestrals, per a tots els treballadors de les contrades del silenci.

Vull imaginar-te com un estel d'esperança. Com un estel d'esperança fet de totes les esperances.

Descansa en pau, Margarita.

HISTÒRIA DE CAPDEPERA

L'AMO'N JOAN "COLL", Joan Sancho Alzamora

Capítol I

El poble de Capdepera no té importància ninguna. Les causes són bones de conèixer si se té en compte que casi sempre ha estat llogaret d'Artà; aquesta vila l'hi ha llevat tota quanta en tenia però no per això deixa de ser un poble històric com veuran els meus lectors. Lo que demostra aquesta celebrat són les murades i l'església del Castell i lo demás que veurem durant el transcurs de la lectura d'aquestes retxes mal fetes.

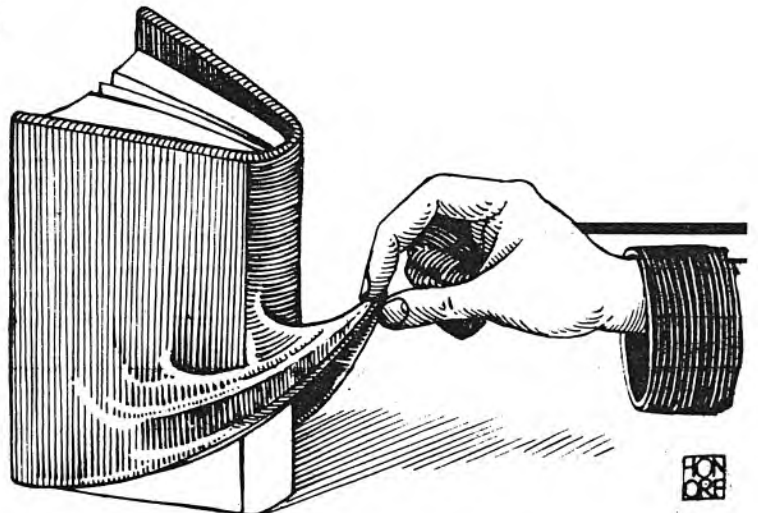
En quan a l'autor no vos hi fixe gaire perquè no té estudis gramaticals ni mèrits contrets en cap acadèmia ni universitat, però en canvi té una dosi de patriotisme molt grossa; no diré que sia la més avantatjada, però que ho és molt, i no és per agraïment; sempentes se n'ha duites moltes i lluïments n'ha fets pocs; és perquè ha viscut bastant de temps fora de casa seva.

Començarem per el nom perquè és lo primer que devem conèixer. El Rei don Jaume Primer la anomena Cap-de-la-Pedra en les seves memòries, i amb aquest nom l'hi anomena moltes vegades. A aquest nom no li puc afinar la punta perquè tots els caps supòs que ho són d'aquest material. No solen esser de terra o d'arena perquè se mourien i ja los dirien un altre nom, però com té la pedra del Faralló davant la punta de Cala Gat i que pareix que aquesta la apunta com que assignarla amb lo dit, pot esser que aquesta pedra mos doni el nom, que és lo més fàcil.

Un altre autor diu que quan els grecs vengueren a poblar les costes d'Espanya passaren per les Balears i, com que precisament venien des del Llevant, la primera

terra, després de Menorca, que venen fonc la nostra. La volgueren batiar o dar-li nom amb la seva llengua i aquest nom fonc Capdepera, que traduït a la nostra vol dir Cap-de-Bou.

L'autor aquest en cert modo té raó en lo que explica en quan a la semblança del cap del bou, i per això també en pot tenir en lo demás. Jo no sé grec, per lo mateix no puc fer contrari, però explicaré les seves raons poc més o menos com les explica ell: "Els gres venien des de llevant i quan afinaren aquesta terra veren que el cap s'assemblava molt a un cap de bou amb les banyes i tot, i li volgueren dar aquest nom amb la seva llengua, o sia Cap-de-Pera, que traduït a la nostra vol dir lo que abans ja he explicat". Que el derivat sia un o altre jo no ho sé, però mos hem d'atendre als qui saben més que noltros perquè algun fonament tenen.

JO
ORI

¿COMENÇAM PARLANT DE NOTES?

Luís: Precisamente estaba comentando que en Junio no llegan a un 30 % los alumnos que han aprobado todo. Quizás ésta sea la clave clave de la que hay que partir.

Jaume: Sí, realment és dramàtic. No saltres ens trobam igual, el nivell d'aprovat és de devers el 20 %. Endemés no pots mirar tan sols els que han suspès o aprovat, a Professional tenen quinze assignatures i és un miracle que no en suspenguis qualcuna. Tenir tres o quatre suspensos es pot considerar normal (un 40 % de la classe), els altres en tenen més. Recuperar més de quatre assignatures pel setembre és molt difícil.

AQUESTES DADES QUE VOSALTRES MATEIXOS QUALIFICAU D'ALARMANTS, ¿ENS PARLEN JUST DE CRISI DE CONEIXEMENTS O TAMBE D'UNA MANERA D'ENTENDRE L'ENSENYANÇA I LA RELACIO CENTRE-ALUMNE?

Luís: Yo introduciría otro elemento en el análisis, y es el de la sociedad. El ambiente que se respira es importantísimo para mí, en muchos casos decisivo.

Jaume: Damunt l'alumne influeixen massa factors, per desgràcia, negatius. N'hi ha d'externs, com l'ambient escolar i familiar, i llavors, en aquesta edat surt tota la problemàtica de l'adolescència, problemes de personalitat, que pesen negativament.

Juan: Yo creo que muchas veces las notas son un dato equivocado. Por ejemplo, te ponen tres preguntas de una asignatura: copias una, a la otra te la habías estudiado un día antes y sacas un notable. Pareces un buen alumno y no es así.

Ja fa un mes que rebérem les notes. Ara que ja hi hem posat un poc de distància potser sigui un bon moment per parlar-ne amb:

LUIS MAYORAL, Director de Institut d'Artà.
 JAUME TORRES, Professor Delegat de l'Escola de Formació Professional Artà.
 TOMEU CATALÀ, Professor de Institut d'Artà.
 TONI AMORÓS, Alumne de COU Manacor.
 JUAN SERRA, Alumne de 3 d BUP, Artà.

Toni: L'ambient va en contra de l'estudi. L'ambient et du a anar a l'escola, després sortir i ja s'ha acabat.

Tomeu: En Jaume parlava de moltes assignatures, però és que el material de cada programa és massa extens, fora mida. És impossible veure-lo tot. Això mateix fa que les notes només siguin indicatives dels coneixements que tens en aquell dia concret, perquè ho

has estudiat el dia abans, però després et fuig i no ho tornes veure.

Luís: Más allá de la nota, del aprobado o el suspenso, está el trasfondo de la crisis educativa. No sabemos estudiar, no sabemos encaminar, incluso los profesores a veces tenemos nuestras dudas sobre si es necesario dar conocimientos o dar métodos.

Toni: A mí me parece que nunca me han enseñado a estudiar.

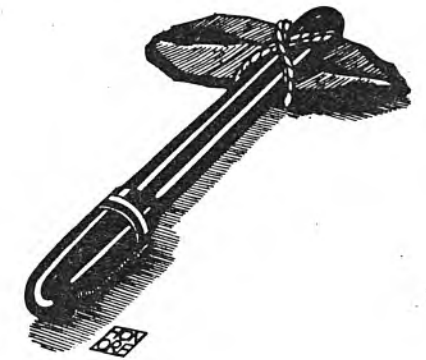
Juan: A mí tampoco.

Luís: Para mí es uno de los fallos más importantes: el profesor no enseña métodos de trabajo.

Jaume: En els alumnes més avançats hi veus una metodologia, passen en net els apunts, tenen un orde... Els altres no en saben.

¿A PROFESSIONAL DEU ESSER MES DIFICIL DONAR CONEIXEMENTS?

Jaume: Ara la gent va canviant de parer. Veuen que en acabar el BUP no tenen res per posar-se a treballar. Ara ja vénen a Professional devers un 15 ò un 20% de graduats escolars (alguns amb nota alta). A Professional falten notes mitges, és difícil treballar amb un grup on hi ha notables i suspensos i hi falten 5 i 6.

Luís: Es que en el extranjero por cada tres alumnos de Profesional hay uno de BUP. Aquí sucede lo contrario, habría que potenciar la Formación Profesional.

¿EN AIXO HI POT INFLUIR LA MENTALITAT DELS PROFESSORS DE E.G.B. I LA DELS PARES?

Luís: En la sociedad todavía sigue pesando la titulitis, y el tener un título de bachiller, aunque sólo sea para colgarlo en la pared, todavía pesa más que una persona que trabaja manualmente en otro ambiente.

Tomeu: Crec que dins les nostres famílies encara pesa molt allò de ser treballador de camisa de coll blanc o treballador de mans brutes.

Toni: Quan jo vaig començar BUP, els que podien aprovar passaven a BUP i els que suspnien anaven a la Professional.

Jaume: Partim d'aquí, els pares volen que el fill tengui una carrera. Molts hauran de descobrir que no és aquest el camí del seu fill a força de suspensos a BUP. També és cert que hi havia professors que, quan un alumne suspnien una assignatura, li deien: tu a Professional, com a càstig. Aquesta mentalitat va canviant.

Luís: A mí me chocaba cómo un chico que acabó EGB con sobresaliente quería hacer Profesional, y es que incluso nosotros teníamos esa visión negativa de la F.P.

Jaume: Els pares dels alumnes que han tengut bones notes no volen que els seus fills es mesclin amb gent que té suspensos. També hem de tenir en compte que la verdadera especialització professional es dona en el segon grau, i aquí casi ningú passa del primer.

Tomeu: Quina influència tenen les notes en les relacions amb els amics, família, etc.?

Toni: Són molt diferents les reaccions. Crec que perjudica més tenir bones notes de cara als companys. T'allunyen un poc.

Tomeu: Potser que diguin: aquest "tio" és un poc beneit, ho aprova tot.

Toni: No diguem beneit, però sí "empollón". La família n'està contenta dels aprovats.

Juan: Con los amigos no creo que haya ningún problema por las notas. En cuanto a la familia, exige que apruebes, si no trabajar en verano y mano dura.

Luís: Tengo entendido que los compañeros exigían a los que llevabais buenas notas entregar apuntes, trabajos, etc. y vosotros os supeditabais a ellos...

Juan: Esto fue a nivel de estudio, no a nivel de compañerismo. Depende de la mayoría que forme la clase y se imponga a los demás.

Jaume: Pens que els pares haurien de desmitificar tot això de les notes y s'haurien de preocupar de crear un ambient d'estudi a casa seva. Que l'al.lot tengui el seu lloc, amb una taula i una làmpara, per poder treballar sense que ningú el destorbi. Crec que tampoc és convenient castigar un al.lot que ha suspès si ha fet lo que podia. Li han d'ajudar a superar l'ambient desfavorable.

Luís: Creo que el ambiente que crean los padres (dejarle un cuarto para él sólo, comprarle unos libros, llamarle a las 7 para estudiar...) es ficticio si no va acompañado de una actuación de los propios padres. Es importante que un padre sepa renunciar a partido de fútbol en la TV y se siente a leer o escribir acompañando un poco a su hijo. Es imposible que un crío se ponga a estudiar a las 6 de la mañana cuando sabe que la familia duerme, lo lógico es que el chico se duerma. El apoyo de los padres no consiste en darles todo, sino en que ellos a su manera sepan crearles ese ambiente de trabajo, de silencio... que sirvan de ejemplo.

Jaume: També és important, la motivació que es té per estudiar. En aquesta edat han de veure que els serveix per qualque cosa. Pares i professors hem de motivar l'alumne.

IMPORTANCIA DEL TUTOR I DEL MESTRE QUE ESTIMA LA SEVA ASSIGNATURA

Juan: Eso influye mucho, pero siempre es más fácil caer en la trampa de acomodarse a un profesor más despreocupado que no a uno responsable que te exige responsabilidad y trabajo. Al principio dices sí, sí, tiene razón, pero luego te olvidas.

Toni: Jo també ho veig així. Jo no més he tengut tutors que es preocupaven de lo administratiu, votacions, papers, i res més.

Jaume: Es que el tutor és una figura fonamental, però moltes vegades no estan preparats per fer aquest treball.

Toni: Els tutors que jo he conegut només s'han preocupat d'un company quan hi ha hagut un problema greu, però per al curs en general no.

Juan: Mis tutores han sido diferentes (resulta que ha tenido a Tomeu y Luis), pero aunque tengas un buen tutor, si después hay tres o cuatro profesores que no valen, no hay nada que hacer.

Toni: He tengut tutors que els presents un problema i no volen donar la cara per no enfrontar-se als altres professors.

Luis: Pienso que la labor del tutor es muy difícil, es estar entre dos aguas, los compañeros profesores y los alumnos. Hasta qué punto una persona ajena, el profesor, puede motivar a un alumno cuando éste tiene un problema que es extraescolar. No es el famoso padre espiritual de otros tiempos, es un amigo. Cada uno debería buscar a su tutor dentro del grupo de profesores. Quizás de manera general puedes intentar motivarlos, pero luego todos vuelven a actuar de la misma manera y te desanimas. En muchos casos falla la labor del tutor.

Tomeu: La labor del tutor és molt important. Hi ha països (EE.UU.) on el tutor té una tasca molt específica, decisiva, no sols a nivell d'estudis sinó fins i tot de cara a la problemàtica familiar.

Jaume: Lo que passa és que per a ésser tutor no serveix qual sevol. Han de sebre conèixer els alumnes, guanyar-se la seva confiança.

EL CLAUSTRE DE PROFESSORS TE UNA QUALITAT PEDAGOGICA O ES REDUEIX A LO ADMINISTRATIU?

Tomeu: Crec que tots els professors són dignes de respecte perquè són bones persones, però en el nostre col·lectiu de professors n'hi ha que no tenen ganes de educar, no hi ha vocació. Hi ha qui procura estar el menor temps possible a l'Institut. També existeix el qui està massa pendent de la Delegació i oblida els alumnes que són lo més important.

Jaume: Estic d'acord en que falta una relació afectiva amb l'alumne. Un professor ha d'estimar els seus alumnes, ha de voler que tots aprovin. Sebre escoltar els alumnes és tasca del vertader professor.

Luis: Quisiera defender un poco al profesorado y decir que en muchos casos el profesor no está dando la asignatura por la que había optado, tiene que explicar otra, y esto produce desánimo. Si uno está desanimado por dentro lo plasma fuera. No puede animar al alumno si él está desanimado. Tampoco tiene fuerza moral para exigir a los compañeros si él es consciente de que no domina la asignatura que explica. Cuando un profesor explica una asignatura que no le gusta se nota, y se limita a cumplir el expediente.

Tomeu: Això és ver, però tampoc no tenim tantes hores de classe perquè no poguem preparar l'assignatura que hem d'explicar, encara que no sigui la que noltros voldríem.

Luis: Bien, aquí hay dos opciones para el profesor: o prepara aquella asignatura, o pasa.

Toni: Jo crec que els professors no es preocupen gaire dels alumnes. I quan un professor no estima la seva assignatura es veu.

Juan: Sí, sí. Puede que en ellos influyan distintas circunstancias, pero también se debe a su modo de ser, algo que les sale de dentro.

Toni: Noltros en sabem molt poques coses dels professors, els veim l'hora de classe i res més.

Luis: En cuanto al colectivo tengo que decir que cada año repiten muy pocos profesores y el claustro comienza a funcionar a mitad de curso.

Jaume: Es clar, els professors necessiten un temps per conèixer-se, quan comencen a entendre-se ja acaba el curs.

Luis: No puede hablarse de un claustro permanente y fijo.

Tomeu: Cada any s'ha de improvisar.

Luis: Pienso que un claustro debe tener una línea, y un claustro que se cambia cada año no puede tener una línea coherente, una continuidad, entonces a veces desorientamos.

NAUREM D'ACABAR...

Jaume: Jo voldria dir a pares i alumnes que no se desanimin per mor dels suspensos. Els suspensos del juny volen dir que s'ha de treballar una mica més durant l'estiu, que hi ha una altra possibilitat en el setembre, que l'aprofitin. N'hi ha que no se presenten en el setembre i perden el curs...

Luis: Lo que diría a padres y profesores sería: trabajo, trabajo constante durante el curso y en su defecto durante el verano. Una persona que trabaja dos horas cada día aprueba con buena nota. Se necesita un ambiente de trabajo en el Instituto, en casa y en todo.

Tomeu: Jo diria als pares que lo més bo de fer és dir: jo no entenc lo que estudia el meu fill, i per tant m'ho crec tot; una postura de despreocupació es falsa. Tampoc tenir una postura tan exigent que no vol comprendre perquè el fill ha suspès. Es tracta de cercar les causes i no creure que just es tracta de la ganduleria de l'al.lot. Si el fill és gandul i no estudia és per algun motiu.

EN SEGUIREM PARLANT. GRACIES.

COL·LABORACIONS

MATERIALS PER A LA NOSTRA HISTÒRIA

L'ESGLÈSIA DEL CASTELL

L'Església del Castell era, de sempre, patrimoni reial; així en els documents consultats, principalment testaments, consta: "l'Iglesia Real del Lloch de Capdepera". Hi ha l'excepció del període de les Corts de Cádiz (1812-1814) on únicament consta: "Iglesia de la Vila de Capdepera".

L'any 1836 es traslladat el culte de l'esglesieta del Castell al nou temple. La imatge de la Mare de Déu, juntament amb altres imatges i retaules varem esser traslladats al nou edifici. L'esglesieta va quedar sense culte i fora imatges, però la gent hi seguirà anant.

L'any 1855 D. Bartomeu Sureda Cursach, aleshores vicari de Capdepera, guanyà la plaça de "capellán castrense" del Castell i renuncia a la vicaria. Quan, l'any 1856, se retirí la guarnició militar del Castell, ell també canviarà de plaça.

¿Què havia passat per tenir lloc la creació d'una plaça de "capellán castrense" en el Castell? La meua explicació, no confirmada, és que el motiu està en el Concordat de 1851. Amb motiu de la Primera Desamortització, Església i Estat tenen bastants de conflictes, perquè tots dos mantenen uns drets de propietat sobre uns mateixos bens. En el Concordat de 1851, Església i Estat es reparteixen, com a bons amics, aquests bens conflictius. Així, l'esglesieta passarà a la propietat de l'Estat i serà administrada pel Ministeri de la Guerra.

Quan el Castell canvia de propietaris, l'any 1862, els senyors Zarcorteza i Fuster, per lliure voluntat, mantendran les portes de l'esglesieta obertes a tothom.

Quatre anys després, a pesar de les dificultats, anava augmentant la devoció a la Verge. Aquest fet obliga a l'Ajuntament i al Sr. Vicari a demanar permís als propietaris i al Sr. Bisbe per poder continuar el culte públic. Els propietaris no tengueren inconvenient en concedir-lo; el Sr. Bisbe s'ho pensà fins l'any 1871.

Així com passa el temps, el poble anirà fent més us de l'esglesieta. Arribarà el moment en que es farà

Així com passa el temps, el poble anirà fent més us de l'esglesieta. Arribarà el moment en que se'n farà carrec de la seva gestió econòmica. Ja dins aquest segle, s'intentarà l'aïllament de la possessió de l'esglesieta del reste de la propietat.

Vet aquí una mostra amb la carta que el prevere i vicari D. Joan Pascual envia al Sr. Bisbe amb data 9-IX-1901 amb motiu de la construcció d'un nou trespol:

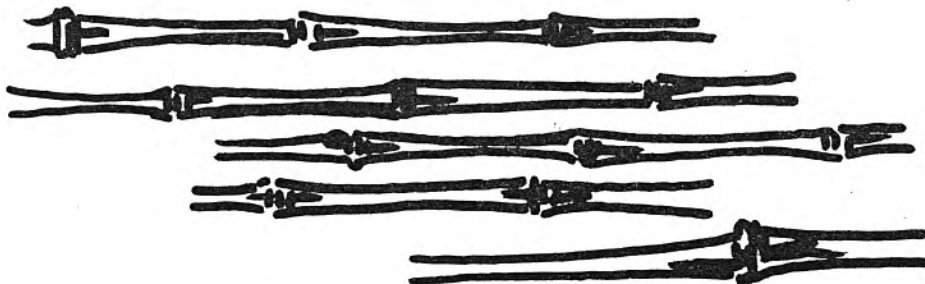
"...habiéndose intentado pedir al Sr. Zaforteza, hará más de un año, permiso para abrir una ventana en la Iglesia, dicho Señor, propietario del Castillo, se negó a ello, lo cual parece indicar que piensa él ser dueño también de la Iglesia. Como pienso que no debe ser así, juzgo que no debo pedir permiso al Sr. Zaforteza, si bien convenga hacerlo saber".

L'any 1930 es va arreglar la teulada, que va esser pagada amb els donatius que feren els capdeperins.

L'any 1935, amb motiu d'un acord per promoure un expedient per declarar Monument Històric-Artístic el Castell foritificat i Capella de Capdepera, l'ecònom D. Monserrate Rosselló envià al Sr. Bisbe la següent nota:

"He de advertir a V.S. que el Castillo es propiedad de D. José Quint Zaforteza, mas la Capilla -Oratorio público en que se venera la muy devota imagen de la Virgen de la Esperanza- es propiedad de la Iglesia".

Pep Terrassa

Currolles d'un somiador

1. Fins i tot els semàfors s'empeguen quan veuen el caos del tràfic.
2. Inclús una gotera pot esser motiu de inspiració.
3. T'he donat la mà i he sentit el batec de les teves penes.
4. M'has dit que tu eres bo i ho he cregut; però, he vist la teva vida i he perdut la fe.
5. He anat a veure't, he abraçat el teu cos, però la veritat és que tu no hi eres.
6. ¿Venut al millor licitador? No; més bé he seguit al qui m'ha guanyat el cor.
7. Tots els dictadors són curts de vista. En lloc de mans, veuen potes a les persones.
8. N'hi ha que creuen que, perquè han tastat l'arròs, són ells els qui han fet el dinar.
9. No és estrany que qualche mestre sigui beneït; sa raó li surt pels colzes.
10. Vaig anar a la Teologia a cercar Déu i vaig perdre el rastre de l'home. Vaig anar a l'encontre de l'home i vaig trobar-me amb Déu.

Gregori Mateu

Piense en los seguros que ya tiene. Algunos le cubren los accidentes de automóvil, de trabajo, de robo, los riesgos industriales o comerciales; incluso es posible que tenga un seguro de vida. Sólo le falta, para completar su seguridad, asegurarse la vida.

Nosotros le ofrecemos la protección que ningún seguro le puede dar.

Ante la capacidad armamentística soviética, sus proyectiles dirigidos SS-20 con liberación de energía de 150-500 Kt. los SS-N-5, SS-4, SS-12; sus aviones TU+22M; enfrente de los 600 bombarderos TU+16 Badger; usted necesita defenderse.

ESPAÑA MIEMBRO de la OTAN, SI

Usted no puede cruzarse de brazos, ofrezca lo mejor a los suyos, su familia merece la mayor seguridad, consúltenos. La empresa constructora de refugios antiatómicos y nucleares Lluçia Sirer tiene la solución a su problema.

Antes, personas como Vd. han necesitado de nosotros, ofrecemos fiabilidad, tecnología actual, adaptación al armamento más sofisticado, alto rendimiento.

Llámenos por teléfono o envíe debidamente relleno el cupón adjunto y tendremos mucho gusto en prepararle una demostración.

Desearía concertar mi asistencia a una demostración de:

- EXPLOSION NUCLEAR _____
- GUERRA BACTERIOLOGICA _____
- EXPLOSION BOMBA NEUTRONES _____
- DESTRUCCION ATOMICA _____
- OTROS _____

(Es conveniente traer casco)

LLOCS DE VENDA:

- Els dos estancs de Capdepera.
- Llibreria. Plaça de l'Orient.
- Llibreria. Cala Rajada.
- Llibreria Escolar.

Significat de la promesa

La Bíblia ens ofereix una concepció lineal de la història, on homò i món caminen d'una manera real cap al futur segur de la Promesa. Aquest futur no pot ésser negat, són tan sols retrassat per els ho mos que van contra el sentit de la vida que es mostra dintre de la vi vència jueva de Déu. Això és pecar, conèixer el sentit de la vida com un "fer el bé i ésser feliç" i no fer-lo, no gosar fer-lo.

Des de la Promesa d'alliberament dels egipcis feta a Moisès per Yah veh, fins al Regne anunciat i promès per Jesús hi ha una continuïtat de intenció; la promesa suposa un compromís per l'homo, un camí a fer realment dintre de la pròpia vida. Aquest camí és la fidelitat. Però, fidelitat a què?. Fidelitat a la dignitat de l'existència i, perquè la nostra existència sempre és amb els altres dintre d'aquest món, això vol dir construcció de la col·lectivitat humana i la seva justícia en aquest món.

La Promesa és una resposta afirmativa a totes aquestes necessitats humanes; una resposta d'afirmació que dona sentit a la història del món, a la vida actual, a la voluntat de l'homo, i, fins i tot, descobreix els aspectes positius de la mort. Segons la Promesa, val la pena viure ara, en aquest mateix moment, perquè a través d'ell arri el compliment. Sense una Promesa l'ara està isolat en la seva limitació evident, definitivament marcat per la mort. I, de fet, tot ho mo viu la seva vida en un projecte personal, viu per qualque cosa que arribarà per el seu esforç en concret.

La Promesa, com el mostrar un futur nou però possible per al que val la pena viure ara, és lo que mos fa viure realment l'ara amb to ta la seva positivitat. El nou futur depen de l'homo, ha d'ésser guanyat i realitzat en el compromís de fidelitat. La Promesa des-

La Promesa es expressada amb un to realista: alliberació material de l'opressió egípcia, alliberació del poble de la religiositat domi nadora dels fariseus. La Promesa és de vida, i vida s'oposa a mort, aquí no hi ha indiferenciació possible. Vida és una paraula amb mol tes ressonàncies, però aquí vol dir "l'estat de sentir-se viu" com a finalitat d'una tendència activa de l'homo: possibilitat d'auto-realització, necessitat de satisfacció, desig profund de felicitat, capacitat de utopia. Ben cert que tot això no és relatiu, sinó que actiu ara.

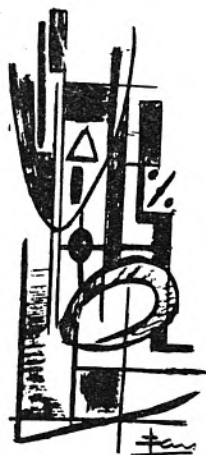
perta les possibilitats de l'homo de cara a un futur en el que es pot creure, duu a la realització de la llibertat personal: desenvolupament de la consciència individual amb consciència de col·lectivitat com a humanització del món.

Ja tan sols cal estar segur de que el projecte personal dugui a un futur en qualque sentit realment nou per a tothom.

Mateu Gili

Ajudem a cridar
 que encara
 hi ha amistat,
 diguem que no
 tot està podrit,
 que aquest ombrívol món
 té forats,
 i que sempre hi haurà
 persones que no
 em deixaran d'estimar.

Antònia

Hi ha una noia
 per aquests indrets,
 que de monstres
 té el jardí ple.

Serps de set caps
 amb els ulls verds
 que s'arrosseguen
 sense voler.

I un ós pelut
 que dorm de dret,
 més alt i gros
 que deu pins-vers.

També hi pastura
 un drac vermell
 que esglaiaria
 l'home més ferm.

Peixots ferestos
 dins un llac sec,
 pels caixals treuen
 un fum espès.

Malgrat la nina
 s'hi trobi a pler
 amb tots els monstres
 d'aquell aplec,
 si jo em perdia
 no m'hi cerqueu
 allà on la noia
 té el jardinet.

Si s'avaloten,
 amb un xiulet
 la nina, als monstres,
 els reuneix.

A l'ombra incerta
 d'un arbre encès
 els hi recita
 un bell sonet

Si arriba el vespre,
 sopen d'estels.

Oh quina cosa!

Animallets!

Jaume Fuster

Hem fet aquest número:

Joan Nebot
 Mari Germa Melis
 Joana Colom
 Jaume Fuster
 Biel Pérez
 Toni Garau
 Ani Muñoz
 M^a. Antònia Nadal
 Pep Terrassa
 Maria Vives
 M^a. del Carme Fuster
 Joan M. Rosa
 Tonyi García
 Margalida Rexach

Mateu Gili
 Gori Mateu
 Lluccià Sirer

Els articles publicats en aquesta
 revista expressen únicament
 l'opinió dels seus autors.

Bolletí de l'Obra Cultural Balear
 Capdepera-Cala Rajada
 JULIOL 1982
 Carrer d'Es Port, 43 -- CAPDEPERA
 Dipòsit legal: P.M. 497/80
 Imprimeix: Apóstol y Civilizador, Petra.

Desports

Si vos dic que aquest mes no sé ni per on invertir-ho, me podeu creure. No sé si és la ressaca de les Festes del Carme o que no hi ha res, esportivament parlant, que me cridi l'atenció. El fet és, però, que aquest és un moment en que dubt de la necessitat d'aquesta secció.

I que no hi ha hagut res de lo que valgui la pena parlar? Sí, pot ser que sí. El "IV Marathon Internacional de Windsurfing" podria ser una d'elles. Però, què podem dir d'aquell aconteixement?. Crec que la paraula que resumiria la meua impressió al respecte, seria aquesta: Decepció. Decepció en el sentit de que el "Marathon" resulta una prova absolutament divorciada del sentiment popular. Aquí ningú "viu" l'aconteixement. Probablement, una de les causes sigui que l'itinerari es faci en sentit invers, de Mallorca a Menorca. Ja ho diguerem l'any passat. Hi tornam a insistir. Amb un presupost "milionari", val la pena intentar fer acabar el "Marathon" a Cala Rajada. Esper que els responsables s'ho pensin.

Un altre succés del que, pentura, hauriem de dir qualque cosa, és el Mundial de Futbol. Jo no sabia què afegir a tot lo que ja s'ha vessat damunt el tema. Però a darrera hora, en J.M.Rosa m'ha duit unes reflexions que jo me limit a reproduir textualment i que consider ben interessants:

"Crec, respecte a la Selecció Espanyola, que el mal no és que el Seleccionador sigui En Santamaria, En Kubala o En Pereda. Nique N'Arconada fes un parell d'errades. Ni tan sols que no tinguem bons davanters per a marcar gols. Pens que el mal del futbol espanyol, i en general de tot l'esport espanyol, ve del fet de no haver-hi una planificació. No ja, a Primera o a Segona Divisió, sinó una

planificació que comenci des del futbol regional. No puc admetre, si volem tenir futbol important, qualque dia, que es fitxin jugadors estrangers. Ni que a Prefrent o a Tercera hi juguin futbolistes que no ha sortit de la cantera. Voldria demanar als senyors dirigents del nostre futbol, del nostre esport, que pensin en crear futbolistes o esportistes, però no objectes de negoci. El futbol hau

ria de continuar essent un esport. Una forma de que pugui ésser així, és cuidar la cantera i no tудар els milions a mans plenes".

Això és lo que pensa En J.M.Rosa. Noltros no hi afegim ni una coma.

Amb motiu de les ja esmentades Festes del Carme, es va correr la IV Carrera Popular. Hi participares més de dos-cents corredors. Va guanyar En Llorenç Femenies, de Manacor. Perquè llavonces diguim que no queda gent que creu en l'esport pur. Idò ja ho veis. Encara en queden molts que corren per córrer. I, afortunadament, quasi tots són molt joves. Bona llavor de desportistes pel dia de demà.

Que recordem, s'ha disputat a Cala Rajada dos Torneigs importants de Tennis. El de N'Aguaít i el de Cala Agulla. No és que mos ho hagin fet a sobre, personalment, però no els volem ignorar perquè llavonces diuen que la duim del Tennis. Les "figures" que hi han participat, han estat les de sempre: En Felio Morey, En Mateu Palmer, etc. Sempre són els mateixos. Si això no és un lluç que es mossega la coa, ja me direu que és.